

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 18. prosinac 2016.

[Multimedia]

Božja blizina čovjeku

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Liturgija današnje Četvrte nedjelje došašća, koja je posljednja nedjelja adventa, karakterizira blizina, Božja blizina čovjeku. Tekst današnjeg Evanđelja (usp. Mt 1, 18-24) pred nas stavlja dvije osobe koje više od bilo koga sudjeluju u otajstvu ljubavi: to su Djevica Marija i njezin zaručnik Josip. Otajstvo je to ljubavi, otajstvo Božje blizine ljudskom rodu. Marija je predstavljena u svjetlu proroštva koje kaže: "Evo, Djevica će začeti i roditi sina" (r. 23). Evanđelist Matej prepoznaje da se to ostvarilo u Mariji, koja je Isusa začela po Duhu Svetom (usp. r. 18). Sin Božji "dolazi" u njezino krilo kako bi postao čovjekom i ona ga prihvaća. Tako se Bog na jedinstven način približio jednom ljudskom biću uzevši tijelo od žene. I nama se također, doduše na različit način, Bog približava svojom milošću kako bi ušao u naš život i ponudio nam svoga Sina na dar. A što mi činimo? Prihvaćamo li ga? Dopuštamo li mu da nam se približi ili ga odbacujemo, tjeramo van? Poput Marije, koja je sebe slobodno prikazala Gospodinu i dopustila mu time da izmijeni sudbinu čovječanstva, i mi, prihvaćajući Isusa i tražeći način da ga svakodnevno slijedimo, možemo sudjelovati u njegovu planu spasenja s nama samima i svijetom. Marija nam se dakle predstavlja kao uzor u koji trebamo upirati svoj pogled i kao oslonac na koji možemo računati u svom traganju za Bogom, u našem približavanju Bogu, u tom dopuštanju da nam se Bog približi, kao i u našem zauzimanju za izgradnju civilizacije ljubavi. Drugi protagonist Evanđelja je sveti Josip. Evanđelist jasno pokazuje kako Josip sam od sebe ne uspijeva iznaći objašnjenje onoga što se pred njim događa, naime Marijinu trudnoću. Upravo tada, u tom trenutku sumnje pa i tjeskobe, Bog mu pristupa – i njemu – po svom glasniku te ga prosvjetljuje u pogledu naravi toga majčinstva: "Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga" (r. 20). Josip se pred tim izvanrednim događajem, koji zasigurno u njemu budi mnoga pitanja, potpuno uzda u Boga koji mu se približava i – slijedeći

njegov poziv – ne odbacuje svoju zaručnicu nego je uzima za ženu. Prihvativši Mariju, Josip je svjesno i s ljubavlju prihvatio i onoga koji je u njoj začet čudesnim zahvatom Boga, kojemu ništa nije nemoguće. Josip, ponizan i pravedan čovjek (usp. r. 19), uči nas pouzdati se uvijek u Boga koji nam se približava: kada nam se Bog približava trebamo se u nj uzdati. Josip nas uči prepustiti se da nas, po dragovoljnoj poslušnosti, On vodi. Ta dva lika, Marija i Josip, koji su po vjeri prvi prigrlili Isusa, uvode nas u otajstvo Božića. Marija nam pomaže da zauzmemo stav raspoloživosti kako bismo prihvatili Božjeg Sina u našem konkretnom životu, u našem tijelu. Josip nas pak potiče da uvijek tražimo Božju volju i slijedimo je s potpunim pouzdanjem. Oboje su dopustili da im se Bog približi. "Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel – što znači: S nama Bog!" (Mt 1, 23). Tako kaže anđeo: "nadjenut će mu se ime Emanuel – što znači: S nama Bog!", to jest Bog koji nam je blizu. Otvaram li ja Bogu koji mi se približava – Gospodinu – svoja vrata kad osjetim određeno nutarnje nadahnuće; kad od mene traži da učinim nešto više za druge, kad me poziva na molitvu? S nama Bog, Bog koji se približava. Neka se po tome navještaju nade, koja se ispunja za Božić, ostvari iščekivanje Boga također u svima nama, u čitavoj Crkvi, kao i u mnogim malenima koje svijet prezire, ali koje Bog ljubi i kojima se približava.

Nakon Angelusa

[...]

Sve vas molim da molite da se dijalog u Demokratskoj Republici Kongo odvija u vedrom raspoloženju kako bi se izbjegao svaki oblik nasilja, na dobro čitave zemlje.

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju: vrijeme je lijepo. Iduće nedjelje slavimo Božić. U tjednu koji je pred nama nastojmo pronaći koji trenutak, da se zaustavimo u tišini te zamislimo Gospu i svetog Josipa kako putuju prema Betlehemu. Zamišljajmo kako putuju, njihovo putovanje, kako prolaze kroz trenutke teškoća, ali i radosti, a zatim tjeskobnog traženja mjesta, zabrinutost.... U tome nam mnogo pomažu jaslvice. Nastojmo ući u istinski Božić, onaj Isusov, u kojemu nam prilazi, Bog s nama, Bog nama blizak, da bismo primili milost ovoga blagdana, milost blizine, ljubavi, poniznosti i nježnosti.

U tim trenucima ne zaboravite moliti i za mene. Dobar tek i doviđenja!